

lets Forslag gaaer ud fra, at de enkelte Landsdele ønske, at de særligt maae afgjøre, af hvilke Kommer og efter hvilken Fordeling disse Dalere skulle ydes, samt efter hvilke Forfrister og Regler Manden skal staffles tilveie. Det er Meningen, at Fællesforsamlingen ikke saaledes skulde paapege den Lomme, hvoraf Daleren skal tages, eller den bestemte Person, der skal tages, men at den kun skal sige: saa mange Dalere ville vi have af Eders Kommer, og saamange Mand af Eders Landsdeel, hvor efter da Landsdelens egen Repræsentation skal uppege Daleren og Manden. Men at dette vilde være det Rette, er saa klart oplyst af Ordføreren, at jeg heller ikke skal gaae videre ind derpaa. Da der var Tale om, at anvende Militairmagt mod den Statsdeel, som vilde sætte sig op mod den fælles Lovgivningsmagt, spurgte den ærede Rigsdagsmand, hvorfor det ikke ligefrem var bemærket i Loven, at Militairmagten skulde kunne bruges. Jeg troer ikke, at det findes i nogen som helst anden Lov, hvor dog Militairmagtens Brug, efter hvad vi alle vide, ligger bagved, og det vilde, naar det eengang for alle er givet for samtlige Love, at de skulle efterleves, og at der er en Execution tilstede, naar de ikke godvilligt blive efterlevede, efter min Mening see ganske besynderligt ud, i en Lov at gjentage: dersom I ikke betale det og det, blive I udpantede, og, dersom I ikke have Noget, der kan pantses ud, skulle I affone det med Eders Krop, og, dersom flere Provindsfer sætte sig op, skal der bruges Politiemagt eller Militairmagt. Jeg troer, at enhver Statsborger veed, at det er en ganske ligefrem Følge, og jeg har ikke seet det gjentaget i nogen Lov; jeg see derfor heller ikke, hvorfor man skulde optage det i den Lov, hvorom der her er Tale.

Den samme ærede Taler anførte, at disse særegne Landsdeles Forsamlinger jo kunde finde paa, endog blot for en Forms Skyld, at negte Udskrivningen af de Midler, der vare forlangte af den fælles lovgivende Magt; men, naar man forudsætter, at disse Forsamlinger for en Forms Skyld kunde falde paa at gjøre noget Saadant, kan man da ikke med samme Ret forudsætte, at ogsaa den fælles lovgivende Magt, selv om den gav Love for den hele

Udskrivningsmaade, kunde falde paa at gjøre det Samme? Jeg indseer overhovedet ikke, hvorledes en Landsdeel, der staaer paa det Standpunct at ville negte at betale, skulde kunne bringes til at forandre Stilling derved, at der enten var en fælles lovgivende Magt for Fællesstaten, eller at der var en anden enkelt Landsdeels Lovgivningsmagt, der satte sig op imod den. Vilde den sætte sig op imod det ene, saa troer jeg ogsaa, at den ikke vilde betænke sig paa at sætte sig op imod det andet. Den ærede Rigsdagsmand troede i Indstillingsspunktet Nr. 17 at kunne finde et Beviis for, at Fleertallet var gaaet meget for vidt. Jeg tilstaaer, at det forundrede mig, at høre den ærede Rigsdagsmand benytte det som noget Beviis; thi det er jo under hele Udvalgets Forhandling og allerede ved Forhandlingerne om § 2, om Ordet „Stat,“ klart, tydeligt og bestemt udviklet, hvad der ligger deri; og jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand er berettiget til at udtale, at der ligger Andet deri, end hvad der saaledes gjentagne Gange under de forskjellige Forhandlinger herom er udtalt. — Vi ere jo gaaede ud fra den almindelige Forudsætning, at det var unødvendigt, i hver af de forskjellige SS udtrykkelig at anføre, at de kun angik Kongeriget særegne Anliggender, idet Lovens Overskrift var: „Grundlov for Kongeriget Danmarks særegne Anliggender.“ Denne almindelige Forudsætning ligger ogsaa til Grund for det nævnte Indstillingsspunkt. Ligeledes blev det jo udtrykkelig forklaret ved Forhandlingerne over § 2, hvilken Mening man forbinder med Ordet „Stat,“ naar man bruger det her i denne Lov for „Kongeriget Danmarks særegne Anliggender;“ og det viste sig ogsaa ved Afstemningen, at det ærede Things Fleertal meget vel forstod den Betydning, der laa i Ordet „Stat,“ idet det anerkjendte, at det som saadant meget vel kunde bruges i denne Lov for Kongeriget Danmarks særegne Anliggender. Men, naar dette er Tilfældet, maa jo den ærede Rigsdagsmand dog erkjende, at det ogsaa er det samme Begreb, der forbindes med Ordet „Stat,“ og forsaavidt det bruges i Indstillingsspunktet Nr. 17, hvor der er Tale om Statslaan eller nogen Staten tilhørende Domaine. Naar man eengang for alle, efter For-